

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XVI брой 43 (1346)

Търново, четвъртък, 7 април 1960 г.

Цена 20 ст.

51,000 тухли над плана през месец март

Работниците от бригадата за производство на керемиди във фабрика „Начо Иванов“ край с. Дичин със задоволство отчетоха, че през месец март са произвели 51,000 тухли, вместо заплануваните 100,000.

Не всичко вървя гладко през тези дни, но цифрите са неоспорими и работниците се убедили, че в керемидната зимата също не е мъртъв сезон. Иван Ангелов, Раиф Онбашиев, Илия

Цолов и всички други от бригадата на Петър Панайотов ще изпълняват през април по-тежък план. За нашите строители трябва да произведат 340,000 керемиди и 15,000 капаки.

За да го преизпълнят, те се включиха в съревнованието между колективите на двете преси за сечене на керемиди.

Ив. Денев, дописник

Пролет и младост.

Фотоотряд: П. ТАРАСЕНКО

Пред 90-годишнината от рождението на В. И. Ленин и бойния празник на труда — Първи май

За по-големи успехи в изпълнението на плана и на обещанията!

С лице към първостепенната задача

„Повече царевича — повече месо, масло, мляко!“ — под този лозунг премина преди няколко дни съвещанието, свикано от управителния съвет на кооперативното стопанство в с. Овча могила, специално по въпросите за отглеждане на

царевича. Доклад за значението на царевича изнесе главният агроном на кооператива Борис Г. Банчев. През настоящата година в стопанството бе запланирано да се засеят 8,280 декара с царевича. Изхождайки

ки от указанията на Партията и изключително ценните качества на тази култура, ръководители и кооператори решиха площите на царевича да бъдат увеличени с още 2,000 декара.

П. Панчев, дописник

С по-широки стъпки в предмайските дни

Всекидневното осигуряване на вагони за натоварване, съвещанията с товародателите и ентузиазма, с който работят стрелочниците и ръководителите по движението помогнаха на гара Самоводене да преизпълни производствения си план и да спечели през това тримесечие съревнованието с гара Бутово. Над 8,100 тона товар е изпратен в повече с 2 часа средно намаление на местния престой на всеки вагон. Това е голямо постижение за колектива на гара Самоводене.

В дните пред Първи май малкият, но усърден, колектив, обеща да осигури по-високи успехи. Затова още в първия ден на април натовариха 37 вагона и преизпълниха всички показатели.

Ст. Кулов, дописник

Напълно готови

След два дни ще започне септбата на царевича. За нея отдавна са готови кооператорите и механизаторите от с. Водолей. Тази пролет те ще засеят 1,800 декара царевича от високорезистентния двойно-линейния хибрид Охайо-92 и Бисконзин-641. Септбата е поверена на опитните трактористи Дочо Иванов, Илия

Николов и Първан Луков. На 400 декара ще бъде приложена комплексна механизация.

Сега механизаторите пригледат за сетен път машините, пробват квадратно-гнездовата сеялка „Червена звезда“ и с нетърпение очакват първия ден на септбата.

А. Николов, дописник

Дело на обикновени хора

Вие не познавате хората от комплексната бригада на Пеню Рашков Денев при Окръжна строителна организация-строителство Търново. Те са обикновени хора, както всички. И умишлено им, и думите им — всичко в тях е обикновено, искрено, непринудено. Но

делата им са големи, хубави! В борба са за качество, за издигане на трудовите си норми не по-малко от 140 на сто за всеки ден, работа с инвентарен кофрак, който употребяват вече 7 пъти, като са направили икономия на повече от 20 куб. м. строителен материал и пр. ето как хората от Пенювата бригада отговарят на партийния призив за ускорено икономическо развитие на страната.

На какво ли не са способни обикновените хора, когато Партията ги води по верен път?

Горе, на хълма, до новия физкультурен стадион в Търново под ръцете на тези хора израства нов строеж — ново средно училище. Не знаят умора Пенювите другари. Зид след зид, трегер след трегер, плоча след плоча издигат, те кра-

сивата сграда. Ето горе на втория етаж на блок „а“ от строежа Пеню и майсторите Митко Славов и Ботю Кукев. Те изработват кофрак на железобетонната стъкла. След тях имат думата арматуристите на Генчо Желязов, после зидарите. И така, нагоре и все нагоре.

Не ще е далече, Когато от Картала полхне есенникът и тайнствено пошущне в иглите на боровите край новия строеж, тогава на хълма бойно ще отекне първият училищен звънец.

Радост и весел глъч ще изпълнят 22-те класни стаи, четирите кабинети, работилниците и библиотеката, лекарския и зъболекарския кабинет, трапезарията, банята. Още един светилник ще греене над старинния град, сътворен от обикновени хора.

Г. МУСИНСКИ

УНГАРСКИЯТ АНСАМБЪЛ ОЧАРОВА ТЪРНОВЦИ

Пъстроцветието на унгарските национални носии, живите разнообразни колективни танци, превъзходната техника и майсторство на оркестрантите от Унгарския

ансамбъл на Народната армия снощи завладяха сърцата на търновци в салоните на народното читалище „Надежда“.

Програмата бе истински

СРЕЩА В ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

Във вторник се състоя среща на изпълкома на Окръжния народен съвет и бюро на Окръжния комитет на Отечествения фронт с председателите на селските народни съвети и на общоселските комитети на Отечествения фронт.

Председателят на изпълкома на Окръжния народен съвет др. Хр. Павлов илюстрира за резултатите от проверката, извършена от

комисията за държавен контрол в някои общински народни съвети по благоустрояването, хигиенизирането, изкупуването, договорирането на селскостопанските произведения и пр.

След обед присъстващите на срещата посетиха с. Дебелец, където се запозна с опита на съвета по благоустрояването и хигиенизирането.

Ценни товари

Всеки ден на пристанище Свищов пристигат тежки натоварени конвои с различни видове товари. През последните дни на месец март пристигна конвой на м/к „Ангел Кънчев“ с шлепове 910001, 910002 и 910003, натоварени с 2,529 тона кокс за ДМЗ „Ленин“, квадратно, обло и

плоско желязо и много ламина, предназначени за народното ни стопанство. От конвоя на м/к „Цибър“ е оставен шлеп 99203 за разтоварване на 874 тона различни метали. Всички шлепове бяха обременени бързо от пристанищните работници.

Хр. Гълзаков, дописник

НОВА МЕХАНИЗАЦИЯ — ДОБРИ УСПЕХИ

Колективът на цеха за газирани напитки при Промкомбината в Павликени изпълни производствения си план за м. март 120 на сто, а общо за тримесечието — 141 на сто.

Успехът се дължи на коренното преустройство в работата на цеха. По-рано се произвеждаше само обикновена лимонада и сода, а тази година асортиментът е богат — сода, лимонада, сайдер, шипово, билково питие, билкова, ментова лимонада, крушон, плодови сокове от ябълки, вишни, напийни, подсолена сода и газирани напитки с минерална търговийска вода.

Цехът се обзавежда с нова механизация. В действие са шесткранна автоматична

въртяща пълначка, газирателна машина тип „Фонтанка“, дозировачна машина за автоматично разливане на сиропа, бойлер за топла вода и други.

С това се реши въпросът за правилно и ритмично задоволяване на населението с качествени газирани напитки и се облекчи трудът на работниците.

Цехът се гордее с безупречната работа на ударниците Зойка Байданова, Атанас Алексиев и пълначът Марин Цветков.

Колективът е дал обещание през второто тримесечие да приготви още три нови вида напитки.

Ст. Стачев

Като добри стопани

Работливи са кооператорите от полеводната бригада на Ангел Ал. Христов в с. Росно от Златаричкото стопанство. Първите пролетни дни те използват за усилената работа в полето.

За късо време бригадата окопа 24 дк ягоди, отгри-

ба 104 дк лозя, засади 60,000 акации и 15,000 борчета, извози по блоковете 120 тона оборски тор. Сега кооператорите подготвят площи за царевича и в близки дни ще започнат септбата.

Б. Бурнев, дописник

В БОРБА ЗА ВИСОКОТО ЗВАНИЕ

Преди няколко месеца в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица бе изградена и започна работа младежка бояджийска бригада. Тя сега се бори за високото звание „Бригада

за ударен комсомолски труд“.

В чест на Първи май бригадата редовно изпълнява трудовата си норма над 150 на сто.

Л. Димитров

ИЗ ПАРТИНАТА ПРАКТИКА

В курса за обучение на агитаторите

От началото на тази година по решение на Градския комитет на БКП в Търново бе организиран курс за обучение на агитаторите от промишлеността, селското стопанство и търговията. Сбирките се провеждат

по отрасли и ежесемесно. Във вторник от 17.30 часа в Дома на офицера се състоя първата сбирка с агитаторите от промишлените предприятия. Лекция по въпросите на техническия прогрес и главните насоки на неговото развитие изнесе инженер-химикът Марин Дончев, главен инженер на ДИП „Първи май“ — Търново.

В лекцията си той се спира на най-важните моменти, които имат първостепенно значение за развитието на техническия прогрес в промишлените предприятия от града. Подчертано беше, че основното сега е да се приведе в известност морално остарялата техника и да се състави план за нейното усъвършенстване по пътя на модернизацията. В тази връзка докладчикът изтъкна и голямото значение на заемите за малка механизация.

Лекцията бе изслушана с интерес от присъстващите. След това бяха прожектирани няколко късометражни филми за онгледяване на изнесената лекция.

ДА ВЪЗПЕЕМ ГЕРОИЧНИЯ ТРУД НА ХОРАТА И РОДНИЯ КРАЙ

Катадневният бурен живот е изпълнен с многобройни дела на героичния труд на хората. Тия дела изменят облика на родния край, множат неговите обществени богатства, красят ведролуката снага на китните градове и села. Друг е вече и душевният облик на хората — расте общественото им съзнание, променя се отношението им към труда и към обществената собственост, животът им става все по-хубав и по-щастлив. По-раншия ратан и слуги днес са пълновластни господари на своя труд и с умение управляват съдбините на съвременно Отечество, мъдро направлявани от Българската комунистическа партия.

В „Интернационалът“ се пее: „Който е бил нищо, ще бъде всичко“. Тия крилати думи в миналото са звучали като хилера, а сега са действителност. Достатъчно е да бъдеш между хората, за да почувстваш огромната промяна, настъпила в бита и в съзнанието им, във вида и външния им, във силната, в облика на родните поля.

И с всяка нова година се ускоряват темповете на тези и без това явно осезаеми промени. Да вземем за пример само 1960 година. В окръга с невиджано бързи темпове израстват огромни строителни скелети на ТЕЦ при ДЗЗ — Г. Оряховица, на консервните комбинати в Лясковец и Павликени, на разширението на ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец, „Васил Мавриков“ — Търново, „Бъдеще“ Бутово, пълни строителната площадка на завода за железобетонни изделия в Свищов, никнат още много строещи в различни градове и села.

Във всички заводи и фабрики, в ж.п. и автомобилния транспорт хиляди твор-

ци са напегнали умишлено, за да намерят и използват най-кратки пътища към по-големи успехи в борбата за изпълнение на плана и на дадените от тях обещания. И в резултат на героичния труд на всички планът за промишлеността и за строителството в окръга за първото тримесечие е значително преизпълнен.

„Ружениците“ от селското стопанство упорито се трудят да бъдат тази година добивите по-високи, хамбарите по-пълни. Във фермите се води битка за производството на повече месо, мляко, яйца, вълна.

Разгръща се мощно съревнование, в което хората-творци, беззаветно верни на Партията и народната власт, превръщат думите си във величави дела на социалистическото строителство.

Колко поемни, разкази, повести и романи би могло да се сътворят за тия бурни дни на съвремения! Колко песни би могло да се създадат за героичния труд на хората и за нашите родни села и градове, за фабриките и заводите! В колко песни, естрадни програми, сценарии би могло да се възсздаде кипящият живот на родния край! Върху колко слънчеви платна би могло да се овековечи настоящето!

За съжаление съвсем оскуднели са творбите на литературните творци, музикантите, художниците, които да разказват за конкретни хора и събития, дела и успехи, села и градове. Големите задачи изискват голямо творческо вънждане и вдъхновение. Нашите малки литературни творци не бива да търсят вдъхновение само в историята и в нитиците си преживявания. Очакват ги хората на строителните площадки, в предприятията и заводите, в транспортата, във фермите и по полетата. Те са заслужили

да бъде възпят труда им, да бъдат овековечени делата им.

Какво по-хубаво и близко от това, ако млади поети напишат пламенни стихове за родния край, а музикантите създадат песни от тях? Какво по-силно от това, ако на сцената се появят песни, в основата на които би прозрял животът в окръга? Това ще бъде принос към творческия устрем на целия български народ.

Но у нашите творци не е изработен още усет да откликват най-бързо със свои творби на големите всенародни движения, на конкретни големи задачи, поставени от Партията и Правителството. Нима сега има ярки творби във връзка с борбата за ускорено развитие на нашата страна, макар че се мина почти година и половина време от издигане на лозунга от ЦК на БКП „Петилятката — в съкратени срокове“?

Повече усет, повече сърце и душа, повече партийност в работата и всекидневното усъвършенстване на майсторството — ето кое е нужно за нашите творци на литературата и изкуството.

Безспорно, нужна е подкрепа от страна на цялата наша общественост, за да могат и литературните кръжоци в окръга, и групата на художниците в Търново, и музикантите — творци и всички, които чувствуват призивание в тази насока, да разгрънат силите си.

Повече грижи от страна на комитетите на Отечествения фронт и Комсомола, от страна на народните читалища, по-голяма помощ от страна на органите на просветата и културата — това ще бъде главният стимул, за да се появят в най-близко време ярки творби, възпяващи героичния труд на хората и родния край.

Снимка: М. Николов

ЛЕНИН Е И ДНЕСОТ ЖИВИТЕ ПО-ЖИВ

ПРЕД 90-ГОДИШНИНАТА ОТ РОЖДЕНИЕТО НА В. И. ЛЕНИН

В. Мажковски

МИРНОТО СЪВМЕСТНО СЪЩЕСТВУВАНЕ — ЛЕНИНСКА ИДЕЯ

Основателят на първата в света социалистическа държава — Съюза на съветските социалистически републики, В. И. Ленин разработи и за пръв път приложи на практика новите принципи на отношенията между държавите — принципите на мирното съвместно съществуване.

Още през 1915 г. Ленин лансира идеята за възможността на победата на социализма в една, отделно взета страна. Оттук произтича изводът, че в течение на определен исторически период е неизбежно съществуването на една или на няколко социалистически държави рамо до рамо с капиталистическите. Ленин убедително доказваше, че ще настъпи период „когато социалистическите и капиталистическите държави ще съществуват редом“. Възникна въпросът на каква основа трябва да се изграждат взаимоотношенията между капитализма и социализма? Тези взаимоотношения, гласеше отговорът на Ленин, трябва да бъдат мирни.

Първият декрет на съветската власт бе ленинският Декрет за мира, приет от Конгреса на Съветите през нощта на победоносното Октомврийско въстание от 1917 година. Този закон бе проникнат от идеята за мирно съвместно съществуване на държавите с различни политически системи. Той провъзгласи отказ на Съветската република от грабителските войни като средство на политика.

Съветската държава обявя, че възнамерява да изгражда отношенията си с

всички държави и народи както големи, така и малки, въз основа на пълното равенство, зачитане на суверенитета и териториалната цялост.

Естествено е, че държавата, провъзгласила за цел на външната си политика мира и дружбата с всички народи, скъса решително с тайната дипломатия и нейните методи. Тя започна да изгражда отношенията си с другите държави открито пред очите на целия свят.

Ленин посочи основните фактори, които правят възможно мирното съвместно съществуване на социализма и капитализма. Те са преди всичко: миролюбивата същност на социалистическия обществен и държавен строй; нуждата на капиталистическите страни да развиват икономически връзки със социалистическите страни; укрепването на мощта на социалистическите държави; борбата на народите за мир.

За да стане действителност възможността за мирно съвместно съществуване на двете системи и за да се преодолее присъщата на империализма тенденция към нарушаване на мира, необходимо е, изтъкваше Ленин, настъпващо да се води политика на мир и дружба между народите.

След свършването на гражданската война, дейността на Ленин като ръководител на съветското правителство бе насочена към създаване на отношения между Съветския съюз и капиталистическите държави въз основа на равноправното сътрудничество и взаимозгодния икономически обмен.

Показателно в това отношение е съветското поведение на Международната конференция в Генуа. Ленин

бе ръководител на съветската делегация и лично разработи инструкциите, определящи позициите й. Действувайки в съответствие с тези инструкции, народният комисар (министър) на външните работи Чичерин заявя: „Руската делегация, без да изменя на принципите на комунизма, смята, че в сегашната историческа епоха, когато паралелно със стария социален строй се ражда и нов, икономическото сътрудничество между държавите, представляващи тези две системи на собственост, е крайно наложително. Затова руското правителство отдава извънредно голямо значение на точна първа от Канската резолюция за взаимното признание на различните системи на собственост и политическите и икономическите форми, които съществуват сега в различните страни“.

През цялата си история Съветският съюз неотклонно и последователно е водил и води ленинска външна политика на мирно съвместно съществуване между двете системи.

Сега в целия свят се разгърна движение за мир и мирно съвместно съществуване. Народите все по-ясно съзнават, че от насоката, в която ще се развиват международните отношения, зависи най-важният въпрос на съвременността — ще бъде ли спасен мирът. Сега дилемата е — мирно съвместно съществуване на двете системи, или нова световна война с употреба на оръжия за масово изстребление. При тези условия мирното съвместно съществуване стана обективна историческа необходимост, повелително искане на епохата.

М. БАТУРИН

Павел МАТЕВ

ЛЕНИН

Пак все пролетния вятър.
Звездата — денница блести.
И пак по старому земята
ту побелява, ту цъфти.

Увяхват цветовете тленни.
Реки прекъсват своя ход.
А Владимир Ульянов — Ленин
върви с великия народ.

Върви с оная проста шуба
през степите и през Сибир,
доволен, радостен и влюбен
в просторите на тази шир.

Не е загадка, нито чудо.
Повикай го и ще се спре.
Та Ленин в нас е вечно буден
я никога не ще умре.

Кога смъртта при него влезе
на зимата в часа студен —
той като слънцето залезе,
за да изгрива всеки ден.

ПИСМО ДО В. И. ЛЕНИН

„Аз също съм болшевичка“

Дорогий таварищ Ленин!
Аз Ви пиша от град Красноярск.

Аз съм ученичка в трети клас на Красноярската губернска девическа гимназия. Вие сте болшевик — аз също съм болшевичка. Аз Ви моля да предпишете на нашата гимназия да не ни задължава да изучаваме „Закон божий“, тъй като гимназията ни е буржоазна и затова тя не пожелае от самото начало да направи незабавно изучаването на „Закон божий“. Аз много, много Ви моля да ми напишете, макар и кратичко писмо. Моят адрес е: гр. Красноярск, ул. Благоевещенская д. № 68, квартира болшевицка Замощина. Получател болшевичката Ж. Замощина. А краткия ми адрес — женската гимназия — 3-ти клас.

Очаквам писмото Ви:

Ж. Замощина

Декември 1917 г.
гор. Красноярск

В. И. Ленин чете вестник „Правда“

Как се учеше Ленин

(Откъси от спомени)

В гимназията Владимир Илич се учеше прекрасно, минаваше от клас в клас с пълна петница и получаваше първа награда: завърши гимназия на 17 години със златен медал.

Когато им даваха домашни съчинения, той никога не ги пишеше набързо в навечерието на деня, в който трябваше да бъдат предадени, като седи над тях цяла нощ, както правеха повечето от приятелите му гимназисти. Напротив, още щом им задаваха темата и определяха срока за записване — обикновено две седмици — Владимир Илич веднага се залавяше за работата. На едно листче той си съставяше план на съчинението с увод и заключение. След това вземаше лист хартия, съвдъва го по дължината на две и вляво на листа нахвърляше черновката по набелязаните точки, съгласно съставения план. Дясната страна на листа или широките полета оставаха чисти. В следващите дни на тях той напасяше допълнения, пояснения, поправки като същевременно си отбелязваше и необходимата допълнителна литература — виж там и там, на тая и тая страница.

Постепенно ден след ден, дясната страна на листа за първоначалната черновка се изпълняваше с редица бележки, поправки, цитати и т. н. След това, малко преди срока за предаване на съчинението, той вземаше чисти листове и написваше цялото съчинение на черновка, като се справяше с бележките си в различните книги които предвидително си приготвяше. Сега му оставаше само да вземе чистата тетрадка и да препише с мастило напълно обработеното и готово съчинение.

Между впрочем Владимир Илич никога (в гимназията) не пишеше черновките си с мастило, а изключително с молив. При това той подостряше молива си много остро сиякава особена любов, тъй че буквите изглеждаха като везани. Щом си изпишеше молива или пък го счупеше, той с ново усърдие го подостряше отново и отново, докато станеше идеално остър.

Аз, 12—13 годишен малчуган, много обичах да наблюдавам как Владимир Илич пише съчиненията си: в негово отсъствие аз се промъквах до черновката и се чудех колко бързо първата половина на листа се изпълняваше с все нови и нови редове.

Преподавател на Владимир Илич по литература и най-близък ценител на съчиненията му беше тогавашният директор на Симбирската гимназия Федор Михайлович Керенски, баща на известния есер. Той се възхищаваше от съчиненията на Владимир Илич и много често му пишеше не просто пет, а пет плюс. Не веднаж той е казал на майка ни, че в съчиненията на Владимир Илич особено му харесва обмислената система, богатството на мисли и стегнатостта, ясно и просто изложение.

Майка ми дълго време пазеше някак съчиненията на Владимир Илич, от гимназията, но за съжаление, поради честото местене от град в град, поради полицейските обиски и т. н. всички се изпогубиха.

В ученическите си съчинения (още тогава) Владимир Илич се придържахме към хубавото правило на древните: на мислите да е широко, а на думите тясно.

Д. УЛЯНОВ

През пролетта на 1887 г. (когато Владимир Илич завърши гимназия) получихме известие за екзакутирането на по-големия ни брат. Оттогава са изминали десетки години, но и сега ясно виждам израза на лицето на Владимир Илич в онай мимика и чувам гласа му: „Не, ние ще тръгнем не по такъв път. Не по такъв път трябва да се върви“. И той започна да се подготвя за оня път, който според него трябваше да доведе и действително доведе до победа.

Когато живеехме на село в Самарска губерния, Владимир Илич всяка сутрин след чая отиваше, натоварен с книги, речници и тетрадки, в един тих кът на градината, където имаше маса и пейка. Там прекарваше по-голямата част от деня в научни занимания. Той не просто четеше книгите, той изучаваше авторите, изследваше ги, правеше си бележки и извадки. Аз отивах в оня кът да уча с него езика и, макар че тогава бях още съвсем дете, поразяваше ме настойчивостта и прилежността, с която Владимир Илич вършеше всяко нещо, за което се залавеше. Той внушаваше такова чувство към себе си, че ти се иска

ше без всякакви подканвания да направиш всичко на света, само и само той да бъде доволен от тебе, само и само да заслужи неговото одобрение.

По цели дни Владимир Илич прекарваше над книгите, като се откъсваше от тях само за да се поразходи, да поговори и поспори с малкия кръг приятели, които също като него се готвеха за революционна дейност. Това умение да работи, тая упоритост той запази през целия си живот. И когато бе на заточение, и в чужбина той използваше всеки свободен час, за да отиде в библиотеката, има запазени много тетрадки и бележки на Владимир Илич и по тях може да се съди колко много и каква разнообразна литература е прочуил. Той цял живот се е учил. Изучаваше великите мислители и живия живот, теорията и практиката, фактите и цифрите. Гимназията беше само началото.

При цялата си природна надареност Владимир Илич не би бил това, което беше ако не бе работил така упорито над себе си през целия си живот, още от ученическите си години.

М. УЛЯНОВА

Какво да четем за Ленин

„Делото на Ленин е велико и непобедимо“ от К. Байчикова, С., ИС на О.Ф., 1958 г., 24 стр.

„Ленин и българските марксистки“ от И. Бончак, „Раб. дело“ бр. 107, 17 април 1957 г.

„Верността на ленинизма“ от Е. Дярова, „Раб. дело“ бр. 113, 23 април 1957 г.

„Ленин и нашата партия“ от И. Василев, „Веч. новинар“ бр. 1691, 19 януари 1957 г.

„Владимир Илич и религията“ от Измакрен, Москва 1959 г.

„Ленин и спомени на българи“, С., „Нар. младеж“ 1957 г.

„Ленин и Маркс“ от Криженковски, Москва 1958 г.

„Ленин за България“, в „Труд“ бр. 94, 21 април 57

„Ленин и народа“ от Стручков, Москва 1958 г.

„Ленин и българското работническо движение“ от Хр. Христова, в „Труд“ бр. 85-90.

„Ленинизъм — знаме на народите в борбата за мир, демокрация и социализъм“, В. „Раб. дело“, бр. 112, 22 април 1958 г.

„Ленинизъм е мощна, преобразяваща обществото сила“, в „Работническо дело“, бр. 113, 23 април 1959 г.

„По ленински път, към победа на комунизма“, В. „Раб. дело“ бр. 114, 24 април 1957 г.

„Ленин за единството на световното работническо движение“ от Г. Манярова, В. „Нар. младеж“, бр. 2601, 20. 1. 1957 г.

Славна четиридесетгодишнина

През 1920 година в Испания се създаде нова обществена сила — Испанската комунистическа партия, партията на борческия испански пролетариат, начело на която скоро застава като нейн генерал-секретар Хосе Диас. Възпитан в освободителните идеи на марксизма — ленинизма, Хосе Диас неуморно насочваше партията да се издигне като воденостроител и организатор на борбите на испанския пролетариат против реакцията и фашизма. Когато коварна болест го прикова на легло, ИКП не осиротя. Начело на партията вече стоеше Долорес Ибарури — Пасионария, забележителна от плеада калени в многогодишните битки партийни ръководители.

Появата на ИКП съвпада с настъпването на един от най-бурните периоди в съвременната история на Испания. Към края на двадесетте години испанските трудежи се от града и селото бяха в решително

настъпление против монархията, светските и църковни феодални господари, против всички крепители на мракобесието и изостаналостта на Испания. Републиканско — социалистически блок, образуван от радикали, радикал-социалисти, социалисти и др., принуди монархията да се брани в отстъпление. Народните маси от градове и села проведоха поредица от масови стачки, борби, протестни акции и дори нападения на феодални владения. Републиканско — социалистически блок обаче загуби ценно време без да нанесе решителен удар. Младата комунистическа партия още не бе в състояние да възглави работническата класа и да поведе народа към решителна битка. Монархията използва тази безплътница, организира се и през октомври 1923 година установи военно — фашистка диктатура начело с Примо де Ривера.

Осем години народът води кървави борби с диктатурата. През 1930—31 година тези борби прераснаха в масово стачно движение, което разклати из ос-

нови диктатурата. Окуражени, републиканските партии — радикали, радикал-социалисти, леви каталонци, социалисти и др. образуваша през 1930 година отново републиканско — социалистически блок за борба против диктатурата. Това принуди Примо де Ривера да проведе през 1931 година общински избори, в които победата на Републиканско — социалистически блок бе абсолютна. На 14 април 1931 година народът обявя своята Втора република.

През този период на огромно революционно подем на масите, Испанската комунистическа партия едва успя да излезе от сектантския курс, наложен а от чужди на марксизма-ленинизма елементи, и още се намираще в началния стадий в обособяването си като ударна сила на пролетариата. Социалисти и анархисти, които все още имаха голямо влияние сред трудежите, се не използваха това революционно надиране за установяване на една народно — демократична власт. Управляващият Републиканско — социалистичес

чески блок бе напълно под влиянието на буржоазията. „Републиката“ от 1931 година, казва Пасионария, беше република на големи речи и малки дела, на блестящи оратории и посредствени политики. Работниците не получиха обещаваните трудови закони, селните — земя. Стачните борби продължиха. Така нареченото „републиканско — социалистическо“ правителство изпращаше специални полицейски отряди, наречени „шурмова гвардия“, да разпръсват събрания и митинги със стрелба на място. Това обърка и обезвери народните маси и създаде условия изборите през ноември 1933 година да бъдат спечелени от реакционо-клерикалния блок, който смъкна правителството. Настъпи периодът на „черното двулетие“, периодът на господството на реакцията, фанатичното духовенство и фашизираното офицерство.

Почерпила добра поука от миналите поражения, работническата класа поведе от ново борба. Комунистическата партия, под мъдрото ръководство на Хосе Диас и Пасионария, издигна лозунга за един работнически фронт, който да се превърне в гръбнак на Един-

ния антифашистки фронт. Поредицата от масови стачки завърши с генералната стачка в цяла Испания (5 октомври 1934 г.). В провинцията Астуриас стачката прерасна във въоръжено въстание и се образуваша първото работническо-селянско правителство. Под прякото въздействие на ИКП се създаде Общият народен антифашистки блок, който спечели изборите на 16 февруари 1936 година и установи първото правителство на Народния фронт, под ръководството на левия републиканец Азаля. Испанската реакция и фашизмът обаче, подкрепени и подстрекавани от Мусолини и Хитлер, не останаха със скръстени ръце. На испанската политическа арена дойде зловещият Франко, който установи своята власт с цената на един милион убити. Той спечели битката срещу народа само благодарение военната намеса на италианския и германския фашизъм и на политиката на „денемаса“, водена от така наречените „демократични“ западни държави.

Героичната партия на испанския пролетариат не отпусна ръце, не изпадна в малодушие, а продължи борбата. Въпреки свидните

жертви, тя неуморно водеше испанските трудежи се към спасителния път на национално единство, път на национално помирение и обща борба на всички антифашистички сили против диктатурата. Кулминацията на тази борба е „Денят на националното помирение“, организиран на 5 май 1938 година. Тази акция е първото организирано политическо движение в национален мащаб, в което милиони испанци изразиха протеста си против диктатурата. „Предлагайки политиката на национално помирение, се казва в един документ на ИКП. Комунистическата партия утвърди възможността за премахване на диктатурата по мирен път.“

Днес ИКП е проникнала дълбоко сред трудежите се маси и е безспорен организатор и ръководител на техните борби против диктатурата, за човешки живот и свобода. „Въпреки всички усилия на Франко, днес комунизмът е по-силен отколкото в миналото“ — пише директорът за Европа на в. „Ню Йорк таймс“ след едно посещение в Испания през 1959 г. Според него в 1947 година в Испания е имало 25,000 кому-

нисти, а днес те са 350,000. Какви са днес задачите на ИКП? Това са непосредствените задачи, стоящи пред целия испански народ — премахване на франкистката диктатура и възстановяване на буржоазно-демократична свобода. Но ИКП не пропусна да доизясни, че това е същността на борбата в настоящия момент, при настоящите условия ИКП обаче не скрива, че нейната борба за да бъде решена е насочена към установяване на социалистически режим в Испания.

„Падането на диктатурата е неизбежно, се казва в един документ на ИКП. След двадесетгодишно терористическо господство на франкизма, цяла Испания крещи тази истина. Освен това, всичко позволява да се твърди, че това падане е не само неизбежно, но може да бъде и скорошно“.

Дълбоко проникнала сред народа и обичана от него Испанската комунистическа партия днес е могъщ член отряд на испанския пролетариат, инициатор и ръководител на борбите на все по-широки слоеве от испанския народ против кървавата диктатура на Франко.

Тодор ЦЕНКОВ

От 2,200 декара по 450 килограма царевича

Миналата година пета и шеста полевъдни бригади от ТКЗС в с. Долна Оряховица от 2,200 декара царевича, засята при неополитни условия, получиха по 450 кг зърно средно от декар. Тези успехи са плод на много усилия и на успешно приложените агротехнически мероприятия при отглеждане на царевича.

За царевичата бяха заделени най-подходящите площи, на които бе извършена дълбока оран на 28—30 см още през втората половина на август и началото на септември. От всичките 2,200 декара 1,030 декара царевича бе засята в ямки, като почвата бе натворена с 2,500—3,000 кг добре угнил оборски тор на декар и 30—40 кг гранулиран суперфосфат.

За разлика от ямковата царевича в другите бригади, 5-та и 6-та бригади получиха по 532 кг зърно от декар. За 70 на сто от площта на царевичата бяхме осигурили семена от хибридите „Слава х Светоч“ и „А—26 х Чирпан 96“. Предпосевната обработка на почвата извършихме много добре, като трукратно культивирахме и бранувахме. Засяхме по браздовия начин. Разреждането на царевичата извършихме като самостоятелно мероприятие, с което осигурихме 3,000—3,200 растения средно на декар. Цялата площ трикратно окопахме с машините, а след това два пъти ръчно. При първото окопаване 50 на сто от площта на царевичата подхранихме с по 15 кг вароамониева селитра.

Тази година бригадите трябва да засят 3,200 декара царевича. Преди няколко дни в с. Долна Оряховица Управителният съвет на стопанството проведе разширено съвещание по въпроса за получаване на високи добиви от царевичата, на което присъства целия стопански актив. Бригадирът на шеста комплексна бригада Димитър Ив. Куков обеща от зачислената му 1,600 декара площ за царевича да получи средно по 500 кг зърно от декар. Кооператорите и механизаторите от пета и шеста комплексна бригада усилено подготвят площите. На всеки блок е изготвен а агротехническа карта на която са отразени: сорът, с който ще се засее; начинът на сеитба; торенето — норми и видове торове; видът на обработката.

За цялата площ от царевича са осигурени калибрани семена от двойнолинейните хибриди „Охайо С—92“, с които ще се засят площите около поречието на р. Янтра и „Вир—42“, суходостойчив за по-високите места. На площ от 700 декара ще се засее двойнолинейният хибрид „Охайо С—92“ по квадратно-гнездовия начин. Площта е натворена с по 20 кг гранулиран суперфосфат и 15 кг вароамониева селитра на декар преди култивирането и изравнена с влачка, с оглед семената да паднат на равномерна дълбочина.

Тази площ от 700 декара, която ще се засее квадратно-гнездово, ще се обработва комплексно от старши тракториста Иван Ив. Дончев.

Останалата площ царевича е еднократно култивирана, а в момента се извършва предсеитбено торене с по 15 кг гранулиран суперфосфат и 10 кг вароамониева селитра на декар.

Любен ТОДОРОВ, агроном

СЪВЕТИ НА СПЕЦИАЛИСТА

Миналата година в практиката на зеленчукопроизводството се въведе едно ново мероприятие — отглеждане на ранни домати под полиетиленово платно.

Целта на това мероприятие е да се изнесат домати на полето и се получат плодове още в първите дни на м. юни.

За отглеждане под полиетиленово платно трябва да се използва добре закален разсад, нарочно засят порано (към 20—25 януари), какъвто разсад имат градинарите от с. Правца на Поликраишкинския кооператив, в ТКЗС с. Ресен, в Опитната станция — Г. Оряховица и други.

При условията на нашия окръг най-подходящият срок за изнасяне на ранните домати на полето под полиетиленово платно е първата половина на април, като почвената температура трябва да е около 10 градуса. Необходимо е обаче разсадът да се подготви, като една седмица преди изнасянето му се остави по целим покрит само с розгоки или само с рамките, а през деня се махат и рамките.

Много важно е площта за

Как да отглеждаме ранни домати под полиетиленово платно

ранните домати да е на защитено, запазено от силни ветрове място. Почвата трябва да се култивира, като същевременно се внесе по 40 кг суперфосфат на декар.

Засаждането на доматите растения става редовно, на 85 см между редовете и 30 см между растенията в редовете, или на двуредови ленти при разстояние 90—100 см между лентите, 40—50 см между двата реда в лентата и 30 см между растенията в реда. Добре е на част от площите да се извърши редовно засаждане при състелни разстояния в реда, 15—18 см, като после прекършването стане над две съветия. По този начин се получава най-голяма разпореждат, но общият добив е по-малък.

При редовното засаждане се използва полиетилен с ширина 1,25, а при лентовото — 1,8—1,9 м.

След засаждането на растенията, на разстояние 1 м по редовете се забиват дълбокообразно тънки върбови пръчки, които трябва да са добре окастрени, за да не късат полиетиленовото платно. Може да се използва

На новия консервен комбинат в гр. Павликени работят строителите от зидарокофражистката бригада на Къно Василев Кънев и бетонниците от бригадата на Ахмед Исупов. Зидарите изпълняват средно нормите си 160 на сто, а бетонниците — 180—200 на сто.

Силата на примера

Зората се разпуква и по долината на пълноводната река се вдига синкава мъгла, която проблясва на гърбите слънчеви лъчи и полена се изгубва. От близките градини утринният вятър донася мириса на първата пролетна зеленена, а от нивите край поречието лъха аромат на прясно разорана земя.

Слънцето се откъсва от нахупената линия на хоризонта, огрява всичко наоколо и съвсем разпръсва синината на утрото.

Рано е още, но тук, в свинефермата край село Долни Марян, вече кипи трескава шестия. Две-три жени на средна и преклопана възраст забързват с кофи и баки към чешмите. Из целия двор се носи техният припрян говор.

Баба Велика Лижева е седемдесетгодишна, но добре се справя с работата си. Тук тя е нещо като „старши“ и по-младите Стойка Цонева и Мария Стойкова я слушат, съветват се с нея, подражават и в работата.

Те, свинеждките, са само три, но техните чевръсти и неуморни ръце могат навреме да приготвят храната на шестдесетте свине.

Когато запитахме баба Велика как се справят с тежката, почти не по силите им, задача, тя скромно отговори:

— Ами работим. То си имаме и лошото най-напред, ама човек като има мерак за една работа, бързо свиква.

— Никоя жена не се нае отначало да стане свинегледка — каза най-младата Стойка Цонева. — Зер тичане трябва тук. Пък и уж мъсно било. Да ви кажа, като се работи със сърце — и чисто ще бъде и успехи ще има. Сега нашите жени се убедиха, че не е трудна работа и много от тях искат да постъпят във фермите. Тъй си е — пример трябва да се дава.

А примерът, за който каза Стойка Цонева, вече е даден. Предвид на голямо много младежи, девойки и възрастни кооператори са изявили желание да кость-

пят на работа в свинефермата, управителният съвет на стопанството е решил да се разшири свинарникът, като се построи нова сграда. Тя ще бъде обзаведена по най-модерен начин. Ще се увеличи и броят на работните свине.

Недьо ПЕТРОВ

ЗАСЛУЖЕНА НАГРАДА

В средата на януари от Израел бяха докарани на кооперативното стопанство в с. Долна Оряховица около 5,000 току-що излюпени пиленца от породата „Мохемшир“. За тях взеха да се грижат кооператорите Кирица Цонева, Панка Маринова, Пенка Бонева, Янка Атанасова и Йорданка Петрова, от с. Писарево.

Всички пилета са докарани на кооперативното стопанство в с. Долна Оряховица около 5,000 току-що излюпени пиленца от породата „Мохемшир“. За тях взеха да се грижат кооператорите Кирица Цонева, Панка Маринова, Пенка Бонева, Янка Атанасова и Йорданка Петрова, от с. Писарево.

Техническият прогрес в едно предприятие

Техническият прогрес навлиза широко в ДИП „Дунав“ — Свищов. Голямо подобрение получи механизацията на вътрешно-заводския транспорт. Чрез редлери и ленти бе механизирано транспортирането на оризовата арпа от склада за суровини до силоса на оризарната. Чрез внедряване на механизации, които позволяват източването на брашното и пакетизирането на ориза в складовите за готова продукция, се облекчава значително трудът на заетите в тези процеси работници и се реализират значителни икономии.

Предвижда се във връзка с усъвършенстването на техниката да се подобрят механизмите за запалване на полиетиленовите кесии, ще се усъвършенствува пакетизиращата машина за автоматично съгване на кинични кесии с ориз. За целта ще се изразходват 70,000 лв. от заем за малка механизация.

За облекчаване на труда за изкупуване на договорените количества зърнени храни в някои от складовите бази ще се въведе нова техника, като се закупят една кукурузороначка, два въздушни транспортора, 6 веялки и два самоподавателя.

С разширяването на мел-

ницата техническият прогрес в предприятието ще по-лучи още по-голям простор. Ще се внедри пневматичен транспорт на млевните продукти. Ще се подменят някои от старите машини с нови, по-производителни, с което ще се създадат условия за подобряване на качеството на продукцията. Ще се отстранят всички причини за злополука, а чрез направата на инсталации за рецикулация на въздуха от пневматичния транспорт ще се осигури специална климатическа инсталация за отопление на работните помещения през зимата. След преустройството на мелницата производствения процес за въдеще ще се обслужва от по-малко хора. Капацитетът на силоса на мелницата ще се увеличи със 750 тона. С това ще се създадат условия за избягване на двойни манипулации при транспортиране на храните и ще позволи смесване на храните с различни качества, за да се осигури суровина с постоянно качество. Това преустройство за една година ще даде на предприятието икономия от 231,490 лева. Средства за преустройството на силоса ще се ползват от заем за малка механизация.

Работата започна от началото на март т. г. и колективът е обещал да завърши разширението до края на август. Строителните работи са в пълен ход. Всички машини са доставени предсрочно.

Голямата заинтересованост и грижа от страна на стопанското ръководство, на партийната организация и профорганизацията говорят, че обектът „Преустройство на мелницата“ ще бъде завършен в определения срок.

Борис БОЖАНОВ

Важно за животновъдите!

Добър успех при лечението на акутните разстройства при прасетата

Акутните ханосмилателни разстройства (диарии) при прасетата са често явление и нанасят ежегодно огромни щети на нашето свиневодство. Те се отразяват зле върху функциите на другите органи и системи. Понижават защитните сили на организма, нарушават равновесието, в него. Различните видове бактерии, които обикновено живеят в ханосмилателния апарат, също могат да предизвикат заболяване.

Във ветеринарно-медицинската практика са известни редица медикаменти, лекуващи стомашно-чревните разстройства при новородените и младите животни. Напоследък бе направено научно съобщение за употреба на нов препарат с добър лечебен ефект против ханосмилателните разстройства при прасетата.

В с. Стрелен от Драгановското ТКЗС новият медикамент бе изпитан по следния начин: в един литър преварена вода разтворише 15 грама новозакан. 25 грама уротропин и 4 грама натриев бромат. От така приготвения разтвор даваме на всяко заболяло прасе по 1 супена лъжица — два пъти дневно, 4 до 6 часа след даването на лекарството разстройството се преу-

становява. Ако е силно, достатъчно е дозировката да се повтори още един-два пъти. След 10 до 16 часа болното животно напълно оздравява.

Този нов начин на лечение на акутните ханосмилателни разстройства при прасетата — бозайници е много удобен. За приложението му не се изисква специално квалифициран персонал.

Наред с редицата мероприятия от зоохигиенен характер и, прилагани горепосочения начин на лечение, ще се допринесе за чувствително намаляване на процента на смъртността по новородените и млади прасета.

д-р Ив. Йорданов
ветеринарен лекар

Писмо в редакцията

„НЕДОСТИГАЕМИЯТ“

Магазинерът на хлебарницата в с. Самоводене, Давид Радев Минев, не си спазва работното време и се държи най-гръбо с гражданите.

На 8 март при хлебарницата чакаха около 25-30 човека. Чакащите ме повикаха да поведя защо магазинера още не отваря.

Много от гражданите са чакали и друг път по 3-4 часа, докато накрая Давид Минев благоволит да отвори, за да каже, че типов хляб няма. Възмътните хора го питат, защо не им е казал отначало. На такива въпроси той отговаря: „Не съм ви карал да чакате, пък и от где да зная, че чакате за хляб“.

Гражданите ме замолиха да го накарам да отвори и да даде хляб поне на Стефка Станева, която чакаше с дете на ръце още от сутринта. Аз почуках, обаче той се направи на глх. При повторно почитване се обади и каза да съм видял колко е часа и работното ми време. Потърсих табелата, а кооператорите ми посочиха един прозорец, на който висеше опръскач, изцапан с мазило картон. Въпреки желанието ми да ме разбере, Давид не отвори, а аз бързах по друга работа и не знам докога още другите са чакали.

Д. Димитров, милиционер

По следите на нашата критика

В брой 32 с дописката „Новият мост без осветление“ бе критикуван Градският народен съвет в Търново. В отговор на изместването от ГНС ни отговарят, че съвместно с Проектантската организация и Окръжното пътно управление са изградили комисия, която е обсъдила как да бъде осветен моста. Възложено е да се подготвят проекти за електрифицирането, съобразно с новите изисквания

и техника.

В статията „За кога се изцаква със сеитбата“, поместена в брой 33, се критикуваше ТКЗС в с. Константиново.

От общинския партийен комитет ни съобщават, че статията е разгледана от Партийния комитет и УС на ТКЗС и на бригадния съвет. Взети са мерки да се преодолее изоставането.

Всички зароботиха дружно, с голямо желание. Отличиха се кооператорите Йордан Симеонов, Енчо Игнатов, Енчо Тодоров, комсомолците Йордан Петров, Кръсто Генчев и др., които до обед изкопаха по 150 дупки.

Ал. Цачев, дописник

в „БОРБА“

Стр 3, бр. 43 от 7. IV. 1960 г

Първенците разказват

ПО 3,768 КГ ДОМАТИ ОТ ДЕКАР

Като звеновод в зеленчуковата градина в ТКЗС с. Самоводене работя от 1954 г. Въпреки и на 70-годишна възраст, обичам градинарството и ежедневно от сутрин до вечер съм в градината.

През 1959 г. звеното ни получи средно по 3,768 кг ранни домати от 9 декара площ. Как постигнахме този резултат? Парниците засяхме от 20 до 25 януари. Пикировката извършихме до 10 март, а изнесохме разсада на постоянно място в края на м. април.

Определеното място за засаждане с ранни домати преди оран наторихме с около 2 тона прегорал оборски тор на декар. След това в копките за доматите поставихме 10-15 грама гранулиран супер-

фосфат. Доматите засадохме междуредово на разстояние 80 на 60 см.

От този момент звеното ни положи много труд и грижи за отглеждане на доматите. Редовно поливахме, окопахме, култушихме, прекършвахме над третата китка и най-важното — редовно пръскахме с 1 на сто бордолозов разтвор за предпазване от мана, поради честите превалявания през годината. В резултат на всичко това дойде и високият добив.

Тази година звеното ни ще засади около 25 декара с ранни домати. Ще положим по-големи грижи и допълнителни мероприятия, за да получим по-високи добиви.

Иван КУКУМЕВ, звеновод

Съв старателността на добра стопанка работи в птицефермата комсомолката Николка Ночкова от с. Златарица. Под топлия и грижи растат и се развиват много добре 1,000 пиленца, които са вече на един месец. Снимка: М. Николов

ЗА НОВИ ЛОЗЯ

Управителният съвет на кооперативното стопанство в с. Беброво още есенес реши неизползуваната за никакви посеви и ерозираща се наклонна местност „Ръта“ да бъде засадена с лозя.

През тия дни два мощни трактора започнаха риголването на местността на 60 см дълбочина.

Трактористите Иван Стоянов и Йордан Иванов дават само качествена работа. Те изпълняват нормите си 130 на сто.

Н. Петров, дописник

ПОВЕЧЕ ОТ ПРЕДИ

Още в първите месеци на тази година животновъдите от кравефермата в с. Червена постигнаха значителни успехи в млекодаването. При план да се надоят през годината 253,800 литра мляко те надойа вече 63,721 литра или 14,105 литри повече в сравнение със същия период на 1959 година.

Първенец доял през първото тримесечие е Велчо Ненков, който от 12 крави надойа 9,317 литра мляко.

П. Петров, дописник

ЛИТЕРАТУРА И ИЗКУСТВО

Полезен смях

Сцена от сатиричната естрада
(От ляво на десно: Г. Бирмов, в ролата на първо конферансие, И. Йосифов, в ролата на екскурзвода, и А. Савов, в ролата на второ конферансие)

През месец март тази година културният живот в Търново се допълни от една нова проява на самодеятелното изкуство — сатиричната естрада. Спектакълът на този самодеен колектив отговори на един голям въпрос в нашия обществен живот — да засили чувството на критичност и самокритичност у масовия зрители и да вдигне общественото съзнание на крак против ония недъзи, недостатъци и сенчести места в нашето вседневие, които спяват, забавят повече или по-малко строителството на новия живот.

Възпитателната стойност и значение на програмата на сатиричната естрада за висят най-вече от правилната целенасоченост на драматургическия материал, степента на критиката на подбрани фактически материали и въздействащата сила на възприетата от авторите форма.

Представленията на търновската сатирична естрада при ч-ще „Надежда“ показват, че целият колектив — авторите, самодейците — изпълнители, режисьорът и художниците са успели, да покажат в художествени образи известни недостатъци из живота на предприятията, учрежденията и масовите организации в града. Силната одобрителна реакция у посетителите до голяма степен показва, че острото на сатиричната естрада е достигнало сърцето на зрителя, т. е. естрадната форма, в която са обличени фактите, е увлекателна, интересна и съответства

на фактическия материал. Като приемем, че тези живи факти са правилно подбрани и без изключение са достойни за сцената, трябва да кажем, че жанровите са разработени с богатството на естрадното разнообразие, драматизъм и жизненост.

Началото приковава вниманието на посетителя с недвусмислен текст, че за „други старини“ става дума, при които „сал навикът е стар. Старини, срещу нас си насочихме жиклото. На вас посвещаваме песните“.

Оригиналната форма чрез съня на конферансиетата, затруднява режисьорът П. Райков, защото го заставя да търси средства за предаване на съвременни факти в определена историческа обстановка, поставя трудна задача пред авторите Ив. Анчев, А. Савов и Ал. Русев и пред изпълнителите. Радостно е, че целият колектив се е справил с тази задача.

Сюжетната линия на действието придобива цялостен, завършен вид и зрителят е оправдан интерес след развитието на сценичния материал.

На много места авторите са създали изразителни образи, които заслужено предизвикват възторга на зрителя. С бодро, весело чувство и много жигосващ смях те подлагат на критика подлизването и раболепството пред чужденците, което няма нищо общо с искрено гостоприемство и вежливост на българина (сцената в „Карталърист“). Остават за дълго в съзнанието на зрителя

и образите на някои младежи, увличащи се по лекото, външното, модното, иначе изоставащи от победния ритъм на строителството у нас.

Сполучливи са сценките с пътеуказвача екскурзвода. Първата е силна с пелеливата употреба на реплики и богатство на действие и динамика, а втората е пример на жива интермедия във форма рядко сполучлива за условията на Търново.

Спадане на темпото и извено разреджване на хумористичната атмосфера се наблюдава в „Конфедерационния магазин“. Тук е даден простор на многословието за сметка на сатиричния заряд. Впрочем и тук сцената не е лишена от хумор, но той е мъчителен, не в общия тон на динамичното действие, с търсене на външни ефекти. А фактическото положение дава не по-малки възможности за интермедия на разработка. Освен това не е напълно изяснен обхватът на клиентката от „Платкомата“, който не е типичен и е малко обоснован от текста на репликите.

Такава е и интермедията със „Кржобата на опаднали сиви“. При нея не е намерен комичният връх, поради което зрителът след всяка реплика очаква друга по-сатирична и остава в очакване.

Подробният анализ на програмата показва сполучливото използване на контраста, чувството за мярка, освобождаването от излишен блясък и парадност, въпреки че формата съблязва, дава възможност. Ярното око на режисьора е предпазило спектакъла от разностилие и от цялата програма е постигнато едно композиционно цяло.

Повечето от изпълнителите на първо място Г. Бирмов, А. Савов, Ив. Хартиева и И. Йосифов изпълняват ролите си с известна сценична свобода. Те са схванали поизиката на своите герои и пресздават живи, одухотворени и обогатени детайли от душата на тези герои. Ив. Шишков, С. Шакиров, Т. Стойнов, Ж. Карова, П. Мавриков и др. с вярно страдно чувство изграждат външния образ.

Творчески е разрешен въпросът с художественото оформление на спектакъла от художниците П. Борсуков и Ст. Петков. Търновският колорит е предаден не само в основния декор, а и в костюмировката на изпълнителите, в статуите и характерните особености на историческата обстановка на втората българска държава.

Музикалното оформление с ръководител Цв. Цвет-

ков допълва развитието на действието и много го доближава до зрителя. Успоредно е старание да се намерят подходящи мотиви към отделните сцени, интермедии. Особено сполучливо оркестърът изразява наблизането в истинското действие (настъпването на съня) и след това пренасянето в далечната историческа епоха.

Обаче на места, особено между отделните интермедии, където оркестърът трябва да запълни известни сценични празноти, се свирят малко несигурно, неубедително, а понякога със съветене.

На самодейния естраден колектив при читалище „Надежда“ сега е необходимо активното съдействие на масовите организации, за да поведе още по-безпошадна и действена борба срещу недостатъците в цялостния обществен живот на окръжния град. Този колектив показва кълнове на едно ново явление — изобилителната сила на естрадата. Тя трябва да стане още по-действена, по-конкретна и любима за трудещите се в Търново.

Здр. ОТЧЕВ

ЗА НАЙ-МАЛКИТЕ ЗРИТЕЛИ

„Аленото цвете“ — съветска приказна пиеса от Карлаухова и Браусевич. Такова заглавие върху афиша на Кукления театър — Търново привлича всяка неделна сутрин пред Дяма на офицера голям брой малчугани. Заловени за ръцете на майките си, те шумят нетърпеливо пред затворената врата на салона. Само преди няколко месеца театърът ги зарадва с първата си постановка „Бълшебната лампа на Аладин“, а сега втора пиеса. . . Какъв ли свят ще разкрие пред тях сцената? С какви герои ще ги запознае? Това външава всички преди започване на представлението. А когато завесата се вдигне, гласовете утихват и десетки очи се приковават в чудния квадрат на приказките. . .

Един след друг се появяват героите на приказката: старият търговец с четговата огромна бащинска любов към трите дъщери, алчните и жестоки големи сестри Кайка и Фриска, скромната Альонушка, стражната баба Яга, Горският дух и др. Една след друга се сменят и картините: ту в дома на Альонушка, ту в страшната гора, където живее баба Яга и Горският дух, ту в омагьосания дворец. . .

Но да надникнем зад сцената при артистите. Тук на

първ поглед царя хаос — по масите натрупани кукли с безжизнено отпуснати ръце, картонени къщички, нарисувани тюлове. Хорът забързани сноват насам-ната. За външния човек е трудно да разбере какво се върши тук. Същността тук има пълен ред. Всеки изпълнител знае своите задължения и всичко се върши бързо, безшумно и точно.

Когато сме в салона и спокойно наблюдаваме играта на куклите и през уми не минава кожно напрежение кипи зад завесата. Ние не знаем, например, че всяка кукла се води от двама души, че единият от тях е кукловод, а другият му „асистира“. Единият движи куклата и едновременно говори от нейно име, а другият се грижи за движението на нейните ръце, като се стреми тези движения да се съчетават с говора. Понякога на игралния подиум се събират подесина артиста. Тук всяко невнимателно движение, всяка грешка може да доведе до провал на представлението. Затова се изискват максимално съсредоточаване на вниманието и дълги репетиции.

Кукленият театър се утвърди като хубава културна придобивка за Търновски окръг. Той е млад като

своите зрители. Под ръководството на художествения ръководител, лауреата на Димитровска награда Г. Сараванов, съставът овладява трудното изкуство с всяка своя постановка. Пред него като най-важна творческа задача стои въпросът за усъвършенстване на диалекта на всеки артист, което засега е най-слабото място на състава. Куклата въздейства като одухотворен образ, когато е налице ючен и изразителен говор, съчетан с логичен жест. Засега изкуството на Г. Сараванов в изработването на художествени и изразителни кукли стои на по-високо равнище от изкуството на изпълнителите. Задачата на състава е тези две изкуства да бъдат на еднаква висота.

Представлението свършва. Шумът на детските ръчички, които благодарят за хубавия спектакъл, стихава. Героите-кукли лежат спокойно на масата. Техните лица застанали в безжизнена гримаса, са същите каквито бяха в началото на представлението. Но лицата на артистите Н. Ганцаров, Р. Живкова, В. Михайлова, В. Чизмарова, К. Михайлова и др. са облени в пот, уморени, но и радости, защото аплодисментите са за тях.

К. КОСТОВ

Вечер на родния град

Инициативата на Окръжния комитет на Отечествения фронт, на Окръжния музей, Окръжния комитет на Комсомола и Дома на сцената да устроят „Вечер на родния град“ събра в събота вечер стотици граждани в салона на Дома на офицера.

Директорът на Окръжния музей Янка Николова прочете доклад за старинния град и неговата култура. Докладът беше изчерпателен и интересен.

След това от тържествено украсената сцена звучаха стихове за Търново, песни, които древните жители на града са пели, изпълнявани от членовете на литературния кръжок при читалище „Надежда“ и вокалната група за битови песни при читалище „Искра“.

Сборна танцова група от ДИП „Победа“ и „В. Коларов“ показа сюрта от местни народни танци.

Пред посетителите бе проектиран филмът „Търновград“. Вечерта завърши с общо веселие.

Д. Куцаров

Обсъждане изложбата на Лалю Минков

Осмата самостоятелна художествена изложба на художника Лалю Минков бе радостно събитие в културния живот на Търново. От изложените 22 табла лича съвест, превъзходна не-принудено с много искрено чувство. Картините са силни, намерено е най-характерното от старинния град. Художникът ни предлага панорамни изгледи и натюрморти, които още повече разнообразяват изложбата.

В изложбената зала се състоя обсъждане на творбите на Лалю Минков. Пристъпуваха много художници и любители на изобразителното изкуство. Др. Борис Попов разгледа задълбочено и творчески всяко едно от платната, изтъквайки техните художествени достоинства. Между другото той изтъква, че художникът Лалю Минков работи с голямо вдъхновение. Еднакво добре се справя, както с натюрморта, така и с панорамния пейзаж на Търново.

Пейзажите му са съвсем работени в топла гама, разнообразени по колорит и съдържание.

Много от присъстващите се изказаха ласкаво за изложбата и пожелаха на художника нови творчески успехи.

В. Василев

Към 15-годишнината от освобождението на Унгария

В братска страна

Пътни впечатления

5. Новото носи

светлина

Вече споменахме, че имаме възможност да се запознаем отблизо с училищата в Сегешфехервар. Заслужава за това има началничката на отдел „Народна просвета“ при Градския народен съвет Бенкьо Каролина. Тя не само добре познава своята работа, но знае лично учителите и прислужниците в училищата. Тя има особено чувство към новото. През лятото е била в Съветския съюз, запознала се с много новост в съветските училища и още с започването на новата учебна година е предложила да се внедрят много от тях в класните стаи на сегошфехерварските училища.

Читателите знаят, че Сегешфехервар има 70.000 жители. В този окръжен град има 12 осмоласни училища с 6.721 ученици и 285 учители, 3 гимназии и 5 техникума с общо 4.350 ученици.

в „БОРБА“

Стр. 4, бр. 43 от 7. IV. 1960 г.

Пионерски спор в училище „Първи май“.

редом с училищната постройка на стряха със слобиеми елементи нова работилница.

Един ден от седмицата учениците от трите гимназии на смени посещават завод или кооператив, в зависимост от направлението на обучението.

Любознателни са унгарски деца, но и учителите им умеят да предизвикат интерес у тях още от малки.

Бяхме на урок в I „д“ кл. на училището „Беке-тери“. Учителката Талер Имре не с особена вещина предаде урока си за държавния терб, шото всички 38 деца се надпреварваха да отговорят на въпросите или да четат в буквара. Гербът в това време беше окачен пред децата.

Пристъпувахме и в час по физика в VIII „б“ клас. Частъ започна с изпит по изминалия материал. Изпитването се придружаваше с извършването на съответния опит.

Осмоласничката Рига Тило отговаряше спокойно и уверено за алуминия и неговите свойства. Учителката Гатъан Ишване използваше случая, за да изтъкне на учениците голямото значение, което заседаващият в тия дни Седми конгрес на Унгарската социалистическа работническа партия обръща на по-нататъшното развитие на алуминиевата промишленост в Унгария, още повече, че в Сегешфехервар сега се строи голям

завод на основата на бокситните залежи в окръга.

Ирен Фелшо малко се смути от присъствието на гости в класа, когато й бе възложено да галванизира парче тел, но умнието на учителката да подходи към Ирен дойде на помощ.

Илона Керек прави опит за хидролиза на мед от син камък. Такъв опит направиха всички ученици в класа на групи по четири.

След уроците ние се срещнахме с целия учителски колектив при това училище. В непринудения разговор пролича, че учителите здравоса се хванали да подготвят годни за живота строителни на новото, обичащи своята Родина и верни на пролетарския интернационализъм.

Когато в разговори с окръжния ръководител се интересувахме какво е отношението на интелигенцията към Партията и народната власт след контрареволуцията, те ни изтъкваха, че най-напред учителите от всички интелигенти са сплотили своите редове около Партията и народната власт.

Ние сами се уверихме в това и в беседата в училище „Беке-тери“, и в срещата в училище „Първи май“ с директорите на няколко сегошфехерварски училища. Най-убедително ни доказваше обаче виденото в самите училища, прочетеното по лилата на учениците и учителите, изразеното то-

Пионерите от училище „Първи май“ участвуват активно в трудови акции.

пло отношение към нас. Има много неща, които заслужават внимание.

Във всяко училище има стаи за занимание на учениците, чийто родители са на работа. Заниманието става под ръководството на учителите. В училище „Бюрошмарти“ има много добра дисциплина, учениците си пишат с пионери от други страни, участвуват активно в трудови акции. В училище „Първи май“ в някои от класовете е въведено самообслужване и обстановка в стаите им е много привлекателна, възпитаваща хигиенни навики и предразполагаща към творческа ра-

бота. . . Впрочем всичко не може да се изброи.

Новото навлиза в унгарските училища и носи все повече и повече светлина, прокужда мрака, наслояван в миналото от католически и националистически работническа партия е спечелила доверието на народа, Тя е завоювала и сърцата на повечето от учителите. Народно образование в Унгария е в здрави ръце.

Хр. КОНСУЛОВ

Д. ПАНАЙОТОВ

Гл. редактор: Хр. Ст. Консулов